

para a maioría dos fogares, moitas veces moitos deles presos dunha cada vez máis severa pobreza enerxética, aos que nos temos referido aquí en tantas ocasións.

En segundo lugar, en tanto isto non se desenvolve, é necesario de forma inmediata sacar a produción hidráulica, eólica e nuclear das poxas diarias de enerxía, e obrigar a que sexa vendida a longo prazo con prezos xustos e estables.

Asemade, é necesario que se permita a contratación bilateral física entre produtores e grandes consumidores como Alcoa. Esta, por exemplo, é a situación que xa ten a planta de Alcoa en Noruega, e ten contratos a quince anos, con prezos estables, con produtores eólicos, o que fai que unha planta menos produtiva que a da Coruña teña o seu futuro garantido moi a longo prazo.

Tamén a longo prazo, pero con vista na renovación das institucións europeas proximamente, convén sinalar dúas cuestións. A primeira delas, a necesidade de desenvolver aranceis medioambientais baseados na pegada do CO₂ dos produtos que entren na Unión Europea procedentes de países terceiros. O que non pode ser é que o aluminio de factorías que Alcoa desenvolveu, por exemplo, en Arabia Saudí, con beneficios obtidos nas plantas de Galicia e Asturias, e cos 1.000 millóns de euros de axudas que saíron do peto de todas as persoas consumidoras de electricidade, lle fagan agora a competencia ás factorías locais. Iso non pode ser.

O aluminio de Maden entra —e sábeno perfectamente— masivamente polo porto de Vigo; un aluminio producido a partir de enerxía eléctrica que queima fuel e a auga obtida en desalinizadoras que tamén queiman fuel. É dicir, cun nivel de emisións de gases de efecto invernadoiro masivas e inaceptables. Este é o verdadeiro motivo estrutural que manexa Alcoa, e non a falsa falta de competitividade das factorías galegas ou asturianas.

Finalmente, lembrar que, se Alcoa persiste nas súas intencións, o Goberno galego e o Goberno do Estado, como dixen antes, teñen o deber de exixir a devolución dos cartos cobrados indebidamente. Incluso debemos formular tamén esta idea, a posibilidade de aplicar o artigo 128.2 da Constitución española, tendo en conta que Alcoa é monopolística na fabricación de aluminio en España.

Non queremos deixar de lembrar que a Constitución permite que en casos coma este se poida acordar a intervención de empresas cando así o xustifique o interese xeral. Para nós, o mantemento dos postos de traballo; para nós, o mantemento dun mercado non condicionado e non chantaxeado; e para nós o mantemento do emprego industrial en Galicia ben merece cualificarse de interese xeral do conxunto da cidadanía.

Moitas grazas. (*Aplausos.*)

O señor PRESIDENTE: Grazas, señor Villares.

Por favor, señor Villares.

Grupo Parlamentario Popular, señor Tellado.

O señor TELLADO FILGUEIRA: Moi bo día a todos.

En primeiro lugar, trasladar o noso saúdo, en nome do Grupo Parlamentario Popular, aos representantes dos traballadores que nos acompañan neste debate.

O certo é que, logo de escoitar as intervencións dos voceiros da oposición, calquera diría que no día de onte chegamos a un acordo promovido polo Grupo Popular, un acordo por unanimidade suscrito por todos os partidos, para a defensa dunha postura común. Calquera diría que ese acordo que votamos onte pola tarde continuase vixente para os representantes dos grupos da oposición, logo de telos escoitado.

En calquera caso, dende o Partido Popular o que queremos é amosar a nosa solidariedade cos traballadores, defender a importancia da unidade de acción, unidade política e unidade social. Polo tanto, creo que hoxe é un día de medir as palabras, porque aquí non se trata de repartir responsabilidades, señor Villares, ¡xa non é tempo de sentenzas! Os traballadores o que queren é unha postura común e que todos a defendamos dende o lugar onde cada un de nós ten responsabilidades.

Eu creo que algún veu a este Pleno a facer outra cousa, e creo que se equivoca, creo que é un erro, ¡creo que é un auténtico erro! Creo que o Goberno ten demostrado axilidade. O Goberno galego, dende o primeiro momento, estivo, está e estará onde o conxunto da sociedade galega demanda que estea e demanda que siga estando.

Hai que recordar, señor Villares, que o conselleiro está aquí por petición propia, que foi o Goberno quen rexistrou tamén unha solicitude de comparecencia e que foi a maioría da Cámara quen pediu a alteración da orde do día para poder incluír esta comparecencia, solicitada unha vez conformada a orde do día. Polo tanto, aquí non se trae a rastras a ninguén. Non, non, non. O Goberno está aquí porque quixo estar dende o primeiro momento, por vontade propia, e por un exercicio claro de responsabilidade. *(Aplausos.)*

¿Sabe que pasa?, que, do outro lado, ese goberno do que vostede non quere falar porque agora xa non pode falar —que foi o que lle dixo o señor Pablo Iglesias—, ese goberno tiña que comparecer esta mañá no Congreso dos Deputados e responder a unha pregunta formulada por unha deputada do Partido Popular; unha pregunta sobre que medidas ten previsto poñer en marcha o Goberno de España para facer fronte á crise de Alcoa. ¿Sabe que fixeron as ministras do Goberno de Pedro Sánchez? Pedir o aprazamento desa pregunta, que ía dirixida á ministra de Transición Enerxética, e estaba en España. *(Murmurios.)* Non, non, non, lean a iniciativa.

Polo tanto, son dúas formas de actuar: estar aquí e dar a cara, ou non estar e non dar respostas. Polo tanto, a min o que me gustaría, logo de escoitar determinadas actuacións, é que se fose igual de serio e de contundente con todos os gobernos, non «cos meus calo», e «caña ao Goberno do Partido Popular porque non son dos meus». Ese é o seu modelo, señor Villares, ¡e así lle loce o pelo! *(Aplausos.)*

Hai unha falta de resposta do Goberno de España máis que evidente. E ¿sabe o que lle digo? Que lle imos pedir ao Goberno de Pedro Sánchez o mesmo que lle pedimos ao Goberno de

Mariano Rajoy no 2014. (*Murmurios.*) Porque isto xa pasou, xa pasou, e no 2014 o que fixo o Goberno do Concello da Coruña, o que fixo o Goberno da Xunta de Galicia, o que fixo o Goberno de España, foi buscar solucións e poñelas enriba da mesa, e superamos unha crise moi similar a esta. E agora do que se trata é de superar esta situación poñendo solucións todos, ¡todos!, con altura de miras. Non lle pedimos nin máis nin menos.

É evidente que a inestabilidade política que vive o noso país ten estas consecuencias. É evidente que a inestabilidade política se traduce en inestabilidade institucional e se traduce en inestabilidade económica, e Alcoa claro que é sensible a esa inestabilidade. Iso é o que está acontecendo nestes momentos.

Pero, xa lle digo, este foi un goberno que está aquí e que comparece, e o de España, o de Pedro Sánchez e Pablo Iglesias, é un Goberno que desaparece; e non é o mesmo comparecer que desaparecer, iso é o que está pasando nestes momentos.

Eu, ademais, teño que dicir que me alegro do cambio de discurso de determinados partidos da oposición. Vemos a unha Ana Pontón preocupadísima polo emprego, e parécenos moi ben. Vemos a un señor Villares tamén moi preocupado polo emprego, e parécenos especialmente ben. Pero eu teño que dicirlles que todos os postos de traballo valen o mesmo, e nós imos defender coa mesma intensidade os traballadores de Alcoa que os traballadores de Ence, de Elnosa, das centrais térmicas de Endesa das Pontes (*Aplausos.*) e de Meirama. Imos defender coa mesma intensidade os postos de traballo de Reganosa e imos defender tamén os postos de traballo que dependen de Citroën (*O señor Lago pronuncia palabras que non se perciben.*)

O señor PRESIDENTE: Señor Lago, señor Lago, chámoo á orde.

O señor TELLADO FILGUEIRA: O verdadeiramente importante é avanzar e lograr coordinación entre administracións, pero é difícil dialogar cunha administración que está desaparecida.

Gobernar é isto, é estar cando un fai falta. O que vemos no Goberno de España é que está desaparecido, e no primeiro momento que tiña que dicir cal é a súa posición, non estivo.

Señora Pontón, ninguén tira a toalla, todo o contrario. Pero eu pídolle que o acordo que onte acadamos entre todos o defendamos tamén entre todos. Polo tanto, creo que non é momento de vir aquí aproveitar a ocasión para sacar a bandeira do nacionalismo e dicir que esa tarifa eléctrica galega resolvería todo, porque vostede sabe igual ca min que non é verdade, que a tarifa eléctrica galega sería un problema aínda maior, engadido a todos os que xa ten Alcoa.

Polo tanto, o conselleiro onte estivo en Madrid sentado nunha mesa de negociación, nunha mesa de diálogo, cun mandato parlamentario, cun acordo unánime que onte resolvemos nesta Cámara que teño a sensación de que vostedes non leron, porque falan dunha mesa de negociación que a Xunta de Galicia ten que poñer en marcha. Non deberon ler ben, señora Pontón, a iniciativa, porque a quen lle pedimos a apertura dunha mesa de negociación é a Alcoa, ¡é a Alcoa! ¡Vostede como lle fai oposición todo o día ao Goberno da Xunta de Galicia...!

¡Oia!, é a Alcoa a quen lle pedimos a mesa de negociación. Nós mantemos todos os acordos que onte defendíamos.

Con respecto ao Partido Socialista, creo que se lle pode dicir exactamente o mesmo. Señor Leiceaga, aquí ninguén tirou a toalla. O importante é que o Goberno de España se poña a traballar, ¡para iso fixeron unha moción de censura! Eu supoño que vostedes, ademais de desfrutar da Moncloa, ¡algo farán! ¡É que agora gobernan vostedes, señor Leiceaga! Eu creo que vostede aínda non se deu conta do cambio. Polo tanto, obvia vostede que ten unhas posibilidades de actuar o Goberno de España das que vostede non falou, pero que o conselleiro expresou con meridiana claridade.

Convocar a poxa do ano 2019 e resolver esas compensacións que están nos orzamentos xerais do Estado que deixou aprobados o Partido Popular. É simplemente executalo, é simplemente executalo para poder dar certeza a empresas como Alcoa. Polo tanto, xa non vale o infantilismo de dicir: ¡é que nós acabamos de chegar! Non, non, acaban de chegar, tomen medidas porque agora lles toca a vostedes. Deixen de mirar para atrás. O Goberno de España ten que tomar medidas, ten que facelo, e ten que dicir se está comprometido con este asunto ou se simplemente están nesa xira de viaxes que non leva a ningunha parte.

Seica vostede quixo mirar para atrás porque o sistema eléctrico é un desastre. Efectivamente, é un desastre porque cando gobernaban vostedes deixaron un furado de 30.000 millóns de euros de déficit de tarifa. Diso vostede tivo memoria selectiva e non se acordou para nada. Eu creo que vostede puxo a venda antes que a ferida, e veu aquí xustificar a inacción do Goberno socialista.

O señor Villares... vimos ese tigre convertido en gatiño porque do Partido Socialista e do Goberno de España vostede non falou. Vese que o señor Pablo Iglesias, vicepresidente *de facto*, non quere que se fagan críticas ao Goberno de Sánchez, que xa bastantes líos teñen eles.

Hai un precedente que foi o ano 2014. Tivemos un problema serio, un problema grave, sobre as centrais de Alcoa en Galicia. Tamén pesaba a posibilidade de peche, e traballouse coordinadamente entre todas as administracións: Administración galega, Concello da Coruña e Goberno de España, e buscáronse solucións. Agora o que toca é facer exactamente o mesmo, poñernos do lado dos traballadores de Alcoa en toda Galicia e aportar solucións. Vir aquí facer un mitin partidista da tarifa eléctrica galega, de que se o problema foi Aznar ou non sei quen, eu creo que iso non aporta nada a ninguén, e agora do que se trata é de buscar solucións a un problema grave. Polo tanto, xa lles digo que o Goberno da Xunta de Galicia, e a maioría parlamentaria que respalda e acompaña o conselleiro de Economía e Industria, van estar sempre do lado dos traballadores e van defender a permanencia desta planta, que é importantísima para o tecido produtivo de Galicia.

Imos estar aí sempre, governe quen governe na Moncloa. Imos seguir defendendo o mesmo, o mesmo que defendemos tamén no 2014, e antes, porque levamos dez anos padecendo esa espada de Damocles dun posible peche de Alcoa. Nós estamos aquí, imos seguir aquí, imos seguir defendendo os intereses de Galicia sen importarnos nada quen goberna noutras administracións.

Eu agardo que ese acordo unánime que se aprobou onte aquí por iniciativa do grupo maioritario, do grupo que sustenta o Goberno galego, siga vixente, porque iso será un exercicio de responsabilidade de todos. E que deixemos de facer política da mala, que é o que estive-mos vendo neste debate, e apostemos por chegar a acordos, respaldalos, e facer política dende a lealdade institucional.

Nada máis e moitas grazas. (*Aplausos.*)

O señor PRESIDENTE: Grazas, señor Tellado.

Réplica, conselleiro de Economía, Emprego e Industria.

O señor CONSELLEIRO DE ECONOMÍA, EMPREGO E INDUSTRIA (Conde López): Moitas grazas, señor presidente.

Señorías.

En primeiro lugar, agradecer a intervención de todos os grupos parlamentarios. Non debemos olvidar todos os grupos, e tamén o Goberno, que estamos nunha unidade de acción pois só temos un obxectivo, que é reverter a decisión de Alcoa e, polo tanto, garantir a continuidade dos postos de traballo. Non hai outro obxectivo, e para iso o Goberno vai seguir traballando. Por iso creo que non paga a pena utilizar expresións como «tirar a toalla», ou que «o Goberno non está traballando e non se está involucrando na busca de solucións».

Ontes mesmo estivemos en Madrid defendendo a posición da Xunta de Galicia e a posición dos traballadores, e avaliando a propia proposta que os sindicatos trasladaron nesa reunión, que era precisamente que Alcoa puidera retirar o ERE. Polo tanto, o Goberno segue traballando e o Goberno vaise seguir implicando. Por iso, señor Leiceaga, toda a prudencia pero tamén todo o realismo, porque o que nos estamos xogando son 360 postos de traballo na factoría da Coruña, e ao Goberno hai que pedirlle realismo, á Xunta de Galicia e a todas as partes.

Eu creo que non dixen nada na miña intervención que non viñera dicindo durante todos estes días. E, sobre todo, non dixen nada que non quedara reflectido no acordo unánime tanto da Declaración institucional como da PNL que aprobamos onte. E, nese sentido, claro que trasladamos ese compromiso de que Alcoa retire ese expediente de regulación de emprego, que é o primeiro paso, pero, de forma simultánea, entendemos que hai que dar unha resposta clara sobre o sistema de interrompibilidade do ano 2019.

Eu non falei aquí dunha reforma do sistema eléctrico —que poderemos falar—, pero a inmediatez é que temos que dar unha solución inmediata á situación que teñen os traballadores. Por iso, de forma simultánea, o que lle estamos trasladando ao Goberno é simplemente que tome a iniciativa e que concrete cal é o sistema de interrompibilidade para o ano 2019, para Alcoa e para o conxunto das empresas electrointensivas. Nese contexto, tamén lle trasladamos a Alcoa a necesidade non só de resolver o problema dende o punto de vista eléctrico, senón tamén de abordar —e tamén o fixen na miña intervención— todos os investimentos

vinculados coas infraestruturas e a tecnoloxía que lle permitan ser máis competitivos. Polo tanto, señor Leiceaga, eu non percibín nada nos plantexamentos dos grupos parlamentarios que non estivera na miña intervención. Só hai unha pequena diferenza na súa intervención que eu lle matizo, tan só unha cousa, e é que vostede plantexa manter alternativas abertas.

Onte, na reunión en Madrid, eu non escoitei ningunha solución, e iso é o que temos que intentar facer entre todos. Na miña intervención eu trasladei que o Goberno de España conta con todo o apoio da Xunta de Galicia —todo—, e vai seguir traballando conxuntamente cos traballadores e co Principado de Asturias para atopar esa solución. Polo tanto, toda a prudencia porque estamos nun tema moi complexo —como todos sabemos, lamentablemente—, e todo o realismo, porque os tempos son inmediatos. O 31 de outubro, se non hai ningún cambio, empezará a contar o tempo dese expediente de regulación de emprego, e temos que volcarnos todos, de forma inmediata, buscando unha solución.

Señora Pontón, fáleme vostede de que veño como militante do Partido Popular. (*Murmurios.*) Mire, non paga a pena, non paga a pena, sobre todo por respecto aos 360 traballadores da planta de Alcoa. Este Goberno vén avalado polos feitos, e o máis importante, todos e cada un dos traballadores de Alcoa-Coruña saben perfectamente que o presidente da Xunta de Galicia leva traballando dez anos para que, ano tras ano, haxa unha solución concreta para os traballadores de Alcoa. Esa é a realidade. (*Aplausos.*) Polo tanto, nós iremos á Mesa de negociación con todas as partes. Compartiremos cos grupos parlamentarios de Galicia os diferentes posicionamentos que poidamos trasladar. Compartiremos eses posicionamentos co comité de empresa. E compartiremos tamén os posicionamentos coas centrais sindicais e co propio Goberno, porque non hai outro obxectivo que atopar esa solución, que é o máis importante...

Señor Villares, falou de diferentes propostas. Hai un elemento clave nas diferentes propostas, e é que teñen que estar validadas xuridicamente, e niso empregamos moito tempo, durante os últimos dez anos, todos: o Goberno, a Xunta de Galicia, o Principado de Asturias, os propios traballadores, porque esas medidas teñen que ser legais e teñen que estar validadas pola Unión Europea. Nese contexto é onde temos que atopar as solucións concretas que lle permitan a Alcoa garantir eses postos de traballo.

Polo tanto, señor Leiceaga, eu non veño... —de verdade o digo— Se alguén interpretou que eu viña criticar aquí a alguén, retiro esas posibles referencias, nada máis lonxe da miña intención. Veño aquí trasladar un posicionamento ao Goberno, xunto co comité de empresa e cos grupos parlamentarios, para seguir traballando e apoiando o Goberno para atopar unha solución. Pero permítanme que nunha comparecencia, onde temos que trasladar cal é o fondo —non só a forma, senón o fondo— do problema, traslade o realismo, porque desde o realismo poderemos este ano, un ano máis, atopar unha solución, que é o que nos convoca. Por iso escoitar propostas vinculadas ao independentismo eléctrico de Galicia, honestamente, non me parecen realistas, e creo que ese tipo de propostas nestes momentos non lle dan unha solución a Alcoa. É certo que penso tamén que non lle dan unha solución a futuro, pero, dende logo, no curto prazo non lle van dar unha solución aos traballadores de Alcoa.

O BNG sabe que a tarifa galega é ilegal e é máis cara, 300 millóns de euros máis cara que o sistema actual. E non o di o Goberno. Como saben todos os parlamentarios, houbo unha co-

misión no trámite da iniciativa lexislativa popular vinculada ao aforro e á eficiencia enerxética, viñeron aquí expertos independentes, coñecedores perfectamente do sistema eléctrico español e europeo, e todos, todos por unanimidade, salvo os ponentes do BNG, trasladaron que esa proposta non só é inconstitucional, senón que ademais é máis cara para a economía das familias. Polo tanto, creo que non paga a pena traer ao debate medidas que non van dar unha solución no curto prazo e no contexto actual de Alcoa, pero que tampouco lle van dar ningún tipo de solución de cara ao futuro.

Creo que entre todos temos que centrarnos en propostas concretas e en propostas realistas que poidan abordar esas solucións de cara ao futuro. Solucións que eu intentei trasladar, que foron as que durante estes últimos anos se foron dando por parte do Goberno tamén coa implicación do Principado de Asturias, isto non é un tema partidista. Tamén o Principado de Asturias, durante os últimos dez anos, estivo traballando coa Xunta de Galicia e co Goberno anterior para atopar unha solución. Este non é un tema de partidismo, é un tema de atopar solucións realistas e xuridicamente viables.

Vostede sabe, todos sabemos, que dende o ano 2012 había un problema de compatibilidade do sistema de interrompibilidade coa normativa comunitaria, e fóronse abordando solucións concretas que nos están levando a que nestes momentos teñamos un sistema de poxa e un sistema de mecanismos de compensación validados pola Unión Europea. E señor Leiceaga e señor Villares, saben ambos os dous que o sistema compensatorio por enerxías renovables non está validado nestes momentos pola Unión Europea. Ese é un dos aspectos que hai que retomar de cara ao ano 2019 para seguir completando o mecanismo para acompañar as necesidades das empresas electrointensivas baixo criterios xuridicamente compatibles coa normativa comunitaria, porque esa é a garantía que ao mesmo tempo nos están pedindo todas as empresas que participan no sistema de interrompibilidade.

Por certo, o pago pola interrompibilidade é un pago por un servizo, outra cousa son os mecanismos de compensación. Pero creo que é bo tamén aclarar que todas as contías que se aplican, derivadas da poxa, son derivadas dun servizo e, polo tanto, dunha contraprestación que prestan todas as empresas electrointensivas. É certo que nos mecanismos de compensación hai que traballar e hai que establecer non só a validez con respecto á Unión Europea, senón tamén a vinculación que me trasladaban os representantes dos grupos parlamentarios e coa que este Goberno concorda, está totalmente de acordo.

En definitiva, creo que estamos ante un momento crítico, porque temos que ser realistas con respecto á decisión unilateral que adoptou Alcoa. Temos que intentar todos reverter esa decisión unilateral para que poidan retirar o expediente de regulación de emprego. E temos que establecer esas solucións.

A Xunta de Galicia vaise implicar en aportar todas as solucións que permitan unha solución no eido das súas competencias. As competencias dende o punto de vista da política enerxética saben todos que as ten o Goberno do Estado, polo tanto, as solucións en materia de política enerxética tenas que aportar o Goberno do Estado, por iso lle pedimos que estableza o sistema de interrompibilidade para o ano 2019. En todos aqueles elementos que permitan complementar as necesidades que poida ter Alcoa de cara á súa modernización, de cara aos

investimentos que poida precisar para poder ser máis competitivo, contará co apoio da Xunta de Galicia. *(Aplausos.)* Polo tanto, nese sentido o Estado ten un aliado. *(Aplausos.)*

En definitiva —termino—, creo que todos temos que manter a unidade de acción. A Xunta de Galicia vai seguir sendo o aliado do Goberno e dos traballadores, e, nese sentido, vai traballar conxuntamente cos grupos parlamentarios nesa unidade de acción que se plantexou na declaración institucional, cumprindo con todos e cada un dos puntos que se reflectiron na PNL que onte aprobamos por unanimidade.

Nada máis e moitas grazas. *(Aplausos.)*

O señor PRESIDENTE: Grazas, conselleiro.

Rolda especial de aclaracións. *(Pausa.)*

Grupo Parlamentario do Bloque Nacionalista Galego, señora Pontón.

A señora PONTÓN MONDELO: Moitas grazas, presidente.

Señor Conde, creo que é importante que nos escoitemos no Parlamento. O primeiro que eu lle dixen en nome do BNG en relación con este asunto é que para nós hai dúas cousas que son fundamentais. A primeira é que Alcoa non pecha, e non imos permitir que se poña en risco nin un só posto de traballo. *(Aplausos.)* A segunda, señor conselleiro, é que articulemos unha fronte de país para que teñamos unha Xunta de Galiza que se poña á cabeza da defensa do emprego e, en concreto, do mantemento dos postos de traballo.

Polo tanto, eu lamento que aquí o portavoz do Partido Popular queira vir buscarse o seu minuto de gloria. Non sei, efectivamente ten unha obsesión co BNG moi forte, e non vou entrar nin nas mentiras nin nas descualificacións porque creo que o importante son outros temas.

Mire, só lle vou dicir unha cousa. Tarifa vasca, chámalle euskopeaxe, póñanlle o nome que vostedes queiran, 120 millóns de euros de aforro para as súas empresas que lles permite ser máis competitivas. Galiza, produtora neta de enerxía, exportamos unha parte moi importante da nosa enerxía, cero euros de beneficio e 400 postos de traballo na picota por culpa, nunha moi boa parte, dos prezos enerxéticos. Moitísimas grazas, señoras e señores do Partido Popular. Moitísimas grazas. *(Aplausos.)*

Dixo vostede aquí algo que, efectivamente, nos ten que preocupar. Dixo vostede aquí, literalmente, que onte en Madrid non se puxera sobre a mesa ningunha solución. E eu preguntome, ¿a que foi vostede a Madrid? Nós cremos que o Goberno galego debe ser parte da solución, e para iso o que non pode ser é que estea de brazos cruzados, vendo o que pasa e simplemente como un espectador da realidade. Por iso nós o que lle pedimos, e dixémolo dunha maneira clara —vou intentar facelo mellor, dado que parece ser que non me entendeu ben o señor conselleiro—, é que, se pactamos unha declaración institucional na que ademais recollemos un punto que nos trasladou o comité de empresa de Alcoa para que se abra unha mesa de negociación con todas as partes implicadas, ¡home, entendo que esta mesa de negociación non a

vai abrir Alcoa, terá que abrila o Goberno galego! Imaxino que ese será o punto de partida e a proposta que nos están lanzando desde o comité de empresa. (*Murmurios.*) Un pouco de seriedade, que estamos falando dun tema moi serio. ¡Un pouco de seriedade! (*Aplausos.*) ¿Ou vai definir Alcoa cal é o marco enerxético deste país? Teremos que ser as forzas políticas cos axentes sociais, e tomar cun pouquiño de rigor un asunto que é importante para o presente e para o futuro. Porque seguramente o señor Conde sabe, igual de ben que o sei eu, que o problema, se non temos un marco estable para as empresas que son electrointensivas, un marco estable desde o punto de vista enerxético, non só imos ter esta situación en Alcoa, podemos tela noutros centros produtivos, podemos telas noutras empresas.

Por tanto, nós o que lle pedimos, señor conselleiro, é que desde a Xunta de Galiza se lidere unha proposta de país para poñer sobre a mesa unha alternativa. Pode haber moitas, e cadaquén, lexitimamente, pode defender as que considere máis importantes. Eu non vou criminalizar ningunha, aquí vostedes veñen criminalizar unha. En fin, ¡alá cadaquén coas súas responsabilidades! Desde o BNG non imos criminalizar ningunha proposta, o que lle pedimos é que vostede lidere unha mesa en Galiza na que estea Alcoa, os representantes dos traballadores e das traballadoras e as forzas políticas que vostedes consideren que deben de formar parte desa mesa de negociación. E vostede vaia a Madrid non como militante do Partido Popular, senón como militante de Galiza. Iso é o que nós lle estamos pedindo. Esa é exactamente a proposta que facemos neste pleno e que nos parece importante.

Hai moito en xogo. Está en xogo o emprego de moitas familias. Está en xogo tamén o futuro dunha comarca como Coruña, que se está convertendo nun deserto industrial. E está en xogo que poidamos ter beneficios colectivamente da produción da electricidade.

Vostede, señor conselleiro, ten que ser algo máis que alguén que nos conte que está pasando na realidade, e ten que vir a este Parlamento a dicirnos cales son as súas alternativas, que me imaxino eu que terán algo máis de consistencia que un folio que poidamos pactar cuns criterios xerais nun Parlamento rapidamente, porque queremos trasladar unha mensaxe clara de apoio aos traballadores e traballadoras e de pararlle os pés aos intereses de Alcoa.

Pedímoslle altura de miras e responsabilidade porque o que está en xogo é importante para este país. E, xa lle digo, o BNG vai estar aportando solucións, o que queremos é ter un goberno que lidere e non que sexa espectador.

Moitas grazas. (*Aplausos.*)

O señor PRESIDENTE: Grazas, señora Pontón.

Grupo Parlamentario Socialista, señor Fernández Leiceaga.

O señor FERNÁNDEZ LEICEAGA: Bos días de novo.

Teño que agradecerlle, conselleiro, o ton da súa segunda intervención, que me parece que responde ao espírito do que podíamos facer hoxe aquí, e eu creo que iso nos permite avanzar un pouquiño cando menos na busca desa solución positiva para o futuro de Alcoa.

Eu comparto con vostede que temos unha situación moi delicada, moi difícil. Cando un repasa cales son os grandes produtores de aluminio no mundo, nos dez primeiros non aparece ningún país da Unión Europea se quitamos Islandia ou Noruega, que están pero non están. E cando repasas as características dos que están, vese que ou teñen bauxita, ou teñen unha enerxía extremadamente competitiva, ou son os grandes mercados que consumen aluminio hoxe, ou varias cousas á vez. Iso indica a dificultade que ten manter este tipo de industrias sendo competitivas en lugares como España, que non dispoñen de petróleo, non dispoñen de bauxita, e o mercado europeo é un mercado con certo nivel de saturación. Por tanto, ten un gran mérito que nesas condicións sexan estas factorías de Avilés, sobre todo grazas a que teñen un plantel de traballadores cunha enorme cualificación, que son os que manteñen o nivel de produtividade que fai competitivas estas plantas. E nunha situación en que a empresa declara perdas en plantas de aluminio, que declara perdas globalmente, aínda que sexa por resultados extraordinarios negativos, e, polo tanto, que fai máis difícil ver que esta vez non sexa unha estratexia de negociación como ocorreu noutras ocasións, e parece que hai outras características.

Entón, temos unha situación moi complicada. Temos unha situación que creo que exige, primeiro, unidade. Creo que non se trata de que ninguén se poña medallas, seguramente todos somos conscientes de que nalgún momento proclamamos no Parlamento e apoiamos solucións para as industrias electrointensivas que significaban modificar o sistema de subastas. Nós tamén, no ano 2017 fíxose no Congreso; aquí, en varias ocasións.

A declaración institucional o que di é que se abra unha mesa de negociacións. E eu creo que o importante xa non é tanto quen a convoca, o importante é que se sente a empresa nesa mesa de negociacións. Porque podemos convocar unha mesa sen que se sente a empresa e non conseguirmos nada. Se conseguimos sentar a empresa, estamos dando un paso máis na busca dunha solución positiva. E eu creo que se trata de impulsar isto entre todos.

Gustoume escoitar tamén que a Xunta está disposta a utilizar os instrumentos de promoción económica e industrial que ten para contribuír a unha solución, que era o que eu lle pedía na miña intervención. Creo que isto é o correcto. E tamén quero que o Ministerio o faga, usando os mecanismos que están previstos nos orzamentos xerais do Estado deste ano. Se hai que convocar este ano tamén unha subasta de interrompibilidade a cinco meses, como fixo o ministro Nadal no seu momento, que se faga e que se faga con rapidez. Articulemos mecanismos máis áxiles, máis seguros, máis eficaces, dentro das normas europeas, para o ano 2019, e busquemos entre todos un ámbito que permita que esta actividade industrial sexa viable e, por tanto, que os postos de traballo, directos e indirectos, vinculados teñan moita máis seguridade.

Se estamos nesta liña, eu creo que avanzamos un pouco. Sen ter garantías definitivas... Eu facía un matiz, ¿por que dicía deixar as alternativas abertas? Porque non temos garantías de que, nin sequera con todo isto, a empresa ao final se aveña a unha negociación. Entón temos que saber que esa situación que ninguén quere tamén é unha situación que está dentro do ámbito do posible. Polo tanto, deixemos outras opcións por se acaso no futuro temos que botar man delas.

Non vou contestar a outras afirmacións que se fixeron neste Parlamento, paréceme que non ten demasiado sentido. Podíamos falar da inestabilidade que xerou o ministro Nadal no mer-

cado eléctrico coas súas decisións, (*Aplausos.*) pero non quero entrar por aí, non me parece que sexa moi útil nestes momentos empezar a tirarnos os trastos á cabeza. Non, eu quedo con algo que creo que é máis importante. Creo que había dúas posibilidades aquí. Unha posibilidade era acentuar as divisións e saír cun mal regusto na boca porque non axudariamos á viabilidade industrial de Alcoa en Galicia e en Asturias, e en España no seu conxunto; ou poñer por diante un traballo máis unitario que recolla o que nos están contando o comité de empresa dos traballadores, pero que lle dea unha solución en positivo coa colaboración entre as distintas administracións en busca da viabilidade para o futuro destas plantas.

Eu quero quedar con isto, e por iso quero que esta última intervención sexa unha intervención en positivo, tendendo a man para buscar solucións entre todos.

Moitas grazas. (*Aplausos.*)

O señor PRESIDENTE: Grazas, señor Fernández Leiceaga.

Grupo Parlamentario de En Marea, señor Villares.

O señor VILLARES NAVEIRA: Temos que coincidir co anterior voceiro en que a súa segunda intervención tiña que ter sido xa a primeira, e ese é o ton que tiña que ter na primeira. Viñemos aquí en busca de unidade de acción, polo tanto, iso era para o que nós viñamos preparados ao debate, non para culpabilizar ou responsabilizar a terceiros do que xa pasou.

O segundo aspecto para o que viñamos aquí é para a busca de solucións. Nese sentido, con todo respecto, teño que dicirlle que En Marea 8, conselleiro 0. Volve aquí repetirnos cales son as medidas de solución que vostede propón. Díganos que ten na quenda de peche. Desde logo, non é unha desas oito medidas a que eu lle dixen antes. Nós en xaneiro viñemos aquí, presentamos unha proposición non de lei que se debateu nesta Cámara, na que pedimos que se executasen os orzamentos do ano 2017 con relación a eses 150 millóns de euros, e o Partido Popular votou en contra. Teñen a oportunidade de rectificar, e ten a oportunidade vostede, cando suba aquí, de dicir que se equivocaron. Non pasa nada, non pasa nada. Nin sequera lles pedimos que se desculpen, pedímoslles simplemente que recoñezan que se equivocaron. Non pasa nada.

Quero recordar esas oito medidas, que me parecen importantes, en clave propositiva. A nivel inmediato, exixir precisamente eses 150 millóns de euros dos orzamentos de 2017 e dos de 2018. En segundo lugar, a reformulación da poxa de interrompibilidade, onde se diferencien as categorías de empresas en función do impacto que os custos da subministración eléctrica ten nos seus custos totais de produción. En terceiro lugar, a revisión total da lexislación eléctrica, que pon non soamente en risco a viabilidade de toda a industria máis alá das empresas electrointensivas, senón que é unha lousa tamén para as pequenas empresas e para as familias, que están sometidas tamén aos ataques especulativos do oligopolio eléctrico. En cuarto lugar, sacar a produción hidráulica, eólica e nuclear das poxas diarias de enerxía. A quinta, permitirse a contratación bilateral física entre produtores e grandes consumidores como Alcoa. A sexta, desenvolvemento de aranceis medioambientais. Creo que era esta medida á que vostede se refería en canto a que non estaba validada polo espazo da Unión Eu-

ropea. Por iso me referín explicitamente a que no marco da renovación institucional que vai ter lugar o ano que vén nas institucións comunitarias hai que plantexar este debate para cambialo. Á parte é lexislación de dereito derivado, non é dereito orixinario estatal, o cal significa que se poden adoptar medidas normativas diferentes porque non afectan ao dereito orixinario da Unión Europea. Polo tanto, non é necesaria a modificación dos tratados da Unión para levar a cabo estas novas medidas. A sétima, a devolución dos cobros indebidos como consecuencia do non cumprimento das condicións. E, finalmente, a aplicación do artigo 128.2 da Constitución.

A nós parécenos que son oito medidas das que se pode falar, das que se pode esmelgar cales son posición común, pero polo menos refírase a elas para poder buscar a partir de aquí unha posición común. Nós pensamos, destas últimas, pedirlle contas a Alcoa polos cartos recibidos, e se foron ben empregados ou non, non é algo que se somete a discusión. Parareime un pouco máis nas do artigo 128.2, na intervención da economía, concretamente mediante a nacionalización de empresas. É algo que constitucionalmente é indubidable, na medida en que o recolle o propio texto constitucional, pero ademais vou dar exemplos concretos, na última década, da activación deste mecanismo. Algúns tan perigosos como o Real decreto lei 9/2009, sobre reestruturación bancaria e reforzamento dos recursos propios de entidades de crédito, ao que seguiron tamén o Fondo de reestruturación ordenada bancaria e os decretos leis que os complementaron, que foron dos anos 2012 e 2014. É dicir, cando o Estado considerou oportuno intervir a banca para capitalizala con diñeiro público, non tivo ningún problema en facelo, e utilizouse á parte un título competencial que na disposición final sexta de calquera destas non se pode ver: coordinación da planificación xeral e da actividade económica, entre outras.

Ben, puideron facelo se quixesen, con cincuenta mil millóns de euros públicos, dos que despois o propio Banco de España e Luis de Guindos recoñeceron que serían incobrables aproximadamente trinta e oito mil. Ben, se houbo diñeiro para isto, e ademais foron a fondo perdido —xenerosamente coa banca—, quebrando desta maneira o Estado de benestar tal e como o entendiamos antes, co acompañamento do artigo 135, con moito menos poderemos facer moito máis, neste caso, por unha empresa que é estratéxica para o noso país.

O segundo punto sería ver se estamos nun momento de oportunidade política de utilizar esta ferramenta constitucional. Nós pensamos que si, se non funcionan as outras medidas. Pensamos que si porque a empresa levou máis de mil millóns de euros de fondos públicos, que foron empregados —como dixemos antes, sen que ninguén, á parte, nos desmintira nin desmentira o Comité de Empresa— para acadar beneficios fóra das factorías galega e asturiana e fóra do Estado.

E en terceiro lugar, que a empresa actúa en réxime de monopolio, pois son os únicos fabricantes de aluminio practicamente no Estado, e que están postos en cuestión máis de catrocentos postos de traballo directos e máis de dous mil inducidos. Polo tanto, para nós é evidente a concorrencia dun interese xeral prevalente sobre os intereses particulares da empresa. Ademais, isto xa foi ensaiado anteriormente.

Por se alguén dubida aínda da oportunidade e da constitucionalidade desta aplicación destas normas, citarei, xa de vello, unha sentenza do Constitucional sobre a expropiación singular

—a 111/1983— e, con carácter xeral, a validación que fixo o Tribunal Constitucional tanto do ámbito da supervisión e solvencia das entidades de crédito —é dicir, da banca—, como tamén con relación ás aseguradoras e ás reaseguradoras, tamén relativa ao ámbito dos fondos de pensións.

Finalmente, remato con outro ámbito máis. No ámbito da Unión Europea, o Tribunal de Xustiza da Unión Europea, xa na súa sentenza do 19 de marzo de 1991, da República Francesa contra a Comisión no asunto 202/88, validou tamén esta serie de mecanismos. Polo tanto, cremos que están fóra de toda dúbida.

Isto tería beneficios non soamente con relación aos traballadores e ás traballadoras de Alcoa —como vostede dixo, nós preocupámonos polo conxunto dos traballadores e das traballadoras—, senón tamén a todo o tecido produtivo que está arredor dunha empresa como esta e que, desde logo, sería un golpe mortal ao sector industrial, non soamente na área metropolitana da Coruña, senón en toda Galicia. Pensamos, ademais, que as medidas que nós propoñemos redundarían tamén no beneficio das pequenas empresas e tamén dos fogares do noso país.

O señor PRESIDENTE: Remate, por favor.

O señor VILLARES NAVEIRA: Debatenos sobre isto no estado da nación. Constatamos como durante o último ano subiu o 35 por cento o prezo da luz, e a esa problemática non é allea a situación da que estamos falando.

Polo tanto, polo interese xeral, non soamente das traballadoras e dos traballadores de Alcoa, senón do conxunto da poboación, tomen medidas e tómenas xa.

Moitas grazas. (*Aplausos.*)

O señor PRESIDENTE: Grazas, señor Villares.

Grupo Parlamentario Popular, señor Tellado.

O señor TELLADO FILGUEIRA: Grazas, señor presidente.

Constatamos, chegados ao termo desta comparecencia, que, efectivamente, en Galicia hai un compromiso, hai un Goberno comprometido por traballar para buscar solucións a unha empresa importante que está a pasar problemas e que lanza unha mensaxe clara de alerta. E nós podemos ou actuar ou non facer nada. Desde logo, o Goberno galego decidiu actuar, decidiu participar neste proceso na busca de solucións que, inevitablemente, teñen que vir da man do Goberno de España, gústenos ou non nos guste.

En Galicia hai compromiso, en Galicia hai un acordo unánime que subscribimos nesta cámara no día de onte, e eu creo que sería importante que ese acordo fósemos quen de mantelo no tempo.

En España o que vemos é que hai un Goberno que, de momento, se desentende. E eu agardo que cambie de decisión, que cambie de postura. Porque, sen lugar a dúbidas, eu creo que esa unidade política e social que hai en Galicia sería bo que puidese contar co respaldo tamén do Goberno de España na busca de solucións.

Señor Villares, vostedes en Madrid apoian un goberno, apoian ese goberno que ten que aportar solucións. Así que, se ten capacidade de interlocución, fale vostede con Pablo Iglesias, Pablo Iglesias con Pedro Sánchez, Pedro Sánchez cos seus ministros e entón poñeremos solucións enriba da mesa. Todos podemos facer algo; todos, tamén vostede. Isto non se trata só de vir aquí, largar e xa está; non. ¿Que é o que podemos facer cada un de nós?

A min sorpréndeme a incoherencia do seu discurso, porque o certo é que vostedes queren pechar empresas. Dino moitas veces, dino aquí nesta cámara. Hai traballadores de primeira e traballadores de segunda para as mareas de Podemos. Nós defendemos todos os postos de traballo, ogallá vostedes mantiveran tamén a mesma actitude.

E, por certo, non sempre defenderon Alcoa. Só hai que ir á prensa e ver unha entrevista da señora Yolanda Díaz que dicía: «En Marea carga contra los privilegios de Megasa, Alcoa y Ferroatlántica. En Marea llama a limitar la retribución y la potencia subastada de la interrumpibilidad, que ven como una ayuda encubierta de las grandes consumidoras». Pois sexamos claros.

Mire: nós cremos que hai instrumentos para axudar Alcoa, para garantir a viabilidade deste proxecto industrial, e sería bo que todos traballásemos na mesma dirección.

E, polo tanto, eu creo que cómpre darlle a noraboa ao Goberno galego por facer o que ten que facer, que é traballar con axilidade, defender os intereses xerais e construír unha fronte común en Galicia, neste parlamento, pero tamén en España, co Principado de Asturias e co Goberno de España. Polo tanto, creo que a vontade de diálogo e de buscar solucións da Xunta de Galicia é o que precisamos todos.

Ao Partido Socialista simplemente quero agradecerlle o ton do señor Leiceaga da súa última intervención. Pero si creo que debemos recordarlle que o sistema de interrumpibilidade se estableceu nos anos noventa. Polo tanto, se está tan mal, tiveron ocasión de reformulalo nos anos nos que gobernaron España e non o fixeron. Polo tanto, probablemente o sistema non estea tan mal como vostede dicía.

O que fixo o Goberno do PP foi introducir máis competitividade nas subastas, e por iso se creou o sistema de compensación; esa foi a realidade. E están aí eses cento cincuenta millóns de euros nuns orzamentos que aprobamos nós e que agora xestiona o Goberno de Pedro Sánchez, que o único que ten que facer é poñelos enriba da mesa para evitar o peche de Alcoa. E ten que facelo xa, non agardar a nada. Pode facelo xa.

Para o BNG e as mareas a verdade e que é curioso, porque o BNG e as mareas resólveno todo ou pechando empresas ou propoñendo a nacionalización de empresas. ¡Oia!, busquemos solucións cos recursos e a legalidade vixente en vez de facer castelos no aire que non nos levan

a ningún lado. Respectemos os traballadores de Alcoa, que queren solucións e queren propostas concretas, non queren vir a un mitin do señor Villares nin da señora Ana Pontón.

Señora Pontón, a tarifa eléctrica vasca non existe, é mentira, é unha das mentiras mil veces repetidas polo nacionalismo galego. É unha tarifa eléctrica para determinadas potencias. Fíxese se é vasca que hai sete empresas galegas acollidas a esa tarifa vasca; hai once empresas de Asturias, dezasete de Cantabria, trinta e tres de Castela e León, corenta e dúas de Navarra. Tarifa eléctrica vasca... Señora Pontón, tome en serio isto. (*Aplausos.*) A súa tarifa eléctrica sería unha auténtica ruína para Galicia, unha auténtica ruína.

Remato xa instando o señor Leiceaga a manter ese ton, (*Balbordo.*) porque eu creo que é fundamental que o Partido Popular e o Partido Socialista cheguen a acordos e traballen da man. Creo que este ton é moi distinto ao que mantiveron ata hai pouco con respecto a outras cuestións, porque o PSdeG-PSOE calou durante todos estes meses en moitos temas: calou cando se trataba dos retrasos do AVE —xustificaron o Goberno—, calou cando se falou dos douscentos millóns do IVE —xustificaron o Goberno en vez de defender Galicia—, cando se falou de financiar portos vostedes tamén calaron, cando se tratou das corvetas de Arabia tamén calaron, e agora que se fala desde o seu Goberno de eliminar o Plan Ferrol tamén calan. Eu agardo que ese Partido Socialista de Galicia sexa máis reivindicativo e se aliñe coa defensa dos intereses de Galicia e non coa defensa dos intereses electorais do seu partido.

Polo tanto, nese camiño que hoxe expresou creo que van na boa dirección. (*Murmurios.*)

O señor PRESIDENTE: Remate.

O señor TELLADO FILGUEIRA: Eu remato xa. A nosa postura é clara: demandarlle ao Goberno central unha resposta concreta sobre o marco de interrompibilidade para este ano e para o 2019 que nos sirva como primeiro paso para a negociación con Alcoa, como se fixo no ano 2014 —exactamente o mesmo—, e demandarlle a Alcoa a retirada do ERE de extinción.

Creo que a posición conxunta común, a defensa dos intereses todos xuntos, permitirá, se traballamos todos na boa dirección, impedir o peche de Alcoa, que é o que todos desexamos. (*Aplausos.*)

O señor PRESIDENTE: Grazas, señor Tellado.

Peche desta comparecencia, conselleiro de Economía, Emprego e Industria.

O señor CONSELLEIRO DE ECONOMÍA, EMPREGO E INDUSTRIA (Conde López): Moitas grazas, señor presidente.

Señorías.

Dicía antes —e reitéroo nesta última intervención— que a nosa prioridade son os centos de familias que están ameazadas polo expediente de regulación de emprego que acaba de presentar Alcoa. E nese contexto é onde eu quero agradecer a intervención dos catro grupos

parlamentarios porque creo, honestamente, que quedou de manifesto nas diferentes intervencións que temos un único obxectivo, que non é outro que salvagardar todos e cada un dos postos de traballo da fábrica de Alcoa na Coruña e de abrir todas as canles de diálogo para conseguir que Alcoa reverta esa situación. Polo tanto, aí é onde estamos todos convocados e aí é onde seguiremos traballando conxuntamente.

Señora Pontón, esa mesa de negociación que se plantexou e que iremos desenvolvendo simplemente está marcada por un aspecto que me parece importante definir, e é que todas as propostas teñen que ter a legalidade e o realismo que lle sirva a Alcoa. E aí é onde estamos convocados. E por iso creo que todos e cada un dos membros deste parlamento, dos membros do Goberno e dos traballadores de Alcoa somos militantes de Galicia para defender os traballos de Alcoa. E nese sentido, estamos todos convocados e aí traballaremos conxuntamente na mesa de negociación. *(Aplausos.)*

Señor Villares, dúas matizacións pequenas. Porque, efectivamente, as propostas que vostede traslada temos que incluílas nesa mesa de negociación e, polo tanto, matízalas e ver cales poden ser máis prioritarias para abordar de forma inmediata as necesidades que ten Alcoa nestes momentos, así que só dúas matizacións. Hai cuestións que son competencia da Unión Europea directamente, como calquera tipo de arancel que se poida establecer a nivel de España, e a competente é a Unión Europea. Polo tanto, nese contexto é onde si podemos trasladar propostas ao Goberno de España para que se poidan trasladar á Unión Europea e que na política comercial común se poidan adoptar este tipo de decisións. E desde o punto de vista concreto da interrompibilidade, o único ao que me refería é a que nestes momentos as axudas compensatorias por enerxías renovables non teñen a validación da Unión Europea e, polo tanto, temos que remitirnos única e exclusivamente á execución dos fondos vinculados cos custos indirectos de CO₂. Temos que traballar para abrir novos mecanismos de compensación e, polo tanto, ter un abano suficientemente amplo e flexible para garantir todas as necesidades que poidan ter as empresas electrointensivas e, polo tanto, que ese sistema que podemos hilvanar entre todos cara ao futuro teña esas horquillas que garantan a viabilidade das empresas, pero que cumpran con esa normativa a nivel europeo.

Con respecto á intervención do señor Leiceaga, eu agradézolle o diálogo parlamentario porque, efectivamente, moitas veces as diferentes quendas permiten aclarar, e concordo con vostede. Moitas das propostas que se poden plantexar na mesa de negociación, que trasladaba na súa intervención tamén a señora Pontón, poden non ser válidas ou, polo menos, poden non ser válidas no curto prazo. Polo tanto, si é certo que temos que ter esa altura de miras, poñer todas enriba da mesa, ver cales poden ser viables no curto prazo e, a partir de aí, poder traballar na situación inmediata que ten Alcoa, pero tamén na situación de cara ao futuro.

Polo tanto, eu agradézolle ese chamamento para a unidade de acción para seguir impulsando entre todos as medidas que quedaron reflectidas por parte de todos os grupos parlamentarios —e por iso tamén lle agradezo á señora Pontón, ao señor Villares e tamén ao señor Tellado a implicación dos catro grupos parlamentarios— e, polo tanto, para que poidamos seguir traballando xunto cos traballadores, xunto co Principado de Asturias e xunto co Goberno de España nesa solución para Alcoa.

En definitiva, creo que a Xunta de Galicia está actuando desde o plano institucional, está actuando cun diálogo aberto co Goberno e está actuando cunha alianza co Goberno de Asturias. Vai traballar nesa mesa de negociación e en todas as mesas onde sexamos convocados, e a todas as mesas iremos coas propostas que se poidan plantexar desde o Goberno, desde os grupos parlamentarios e desde o Comité de Empresa para, sinxelamente, reivindicar a reclamación xusta dos traballadores e traballadoras de Alcoa, que non é outra que garantir a continuidade dos seus postos de traballo. Aí é onde estamos convocados.

É certo que a empresa debe de levantar ese expediente de regulación de emprego, é certo —e é bo reiteralo— que o Goberno debe de ofrecer solucións que aporten unha saída e unha viabilidade no curto prazo, pero a Xunta de Galicia seguirá estando cos traballadores e seguirá recollendo todas as súas reivindicacións porque esas reivindicacións hoxe son nosas. E seguiremos estando tamén co Goberno; estaremos co Goberno de España traballando conxuntamente para atopar esa solución.

É certo que ese plantexamento ten que ter ese realismo. Nese realismo é onde a empresa e o Goberno teñen que dar solucións, e tamén —como xa reflectín na intervención— a propia Xunta de Galicia estará trasladando as propostas e os compromisos que en cada momento sexan necesarios.

En definitiva, o que urxe nestes momentos é dar unha resposta a todos os esforzos para garantir a viabilidade de Alcoa e, polo tanto, garantir a viabilidade da nosa industria, da industria galega e da industria de España, porque o desenvolvemento económico está vinculado directamente coa fixación do tecido industrial.

Eu estou convencido —e con isto remato— de que o compromiso unánime de todos, que hoxe trasladamos nas diferentes intervencións e no debate parlamentario, vai permitir que haxa unha solución dunha forma moito máis factible e que, polo tanto, entre todos poidamos responder ás expectativas que teñen nestes momentos os trescentos sesenta traballadores da planta de Alcoa na Coruña.

Moitas grazas. *(Aplausos.)*

O señor PRESIDENTE: Ben, pois ánimo e sorte.

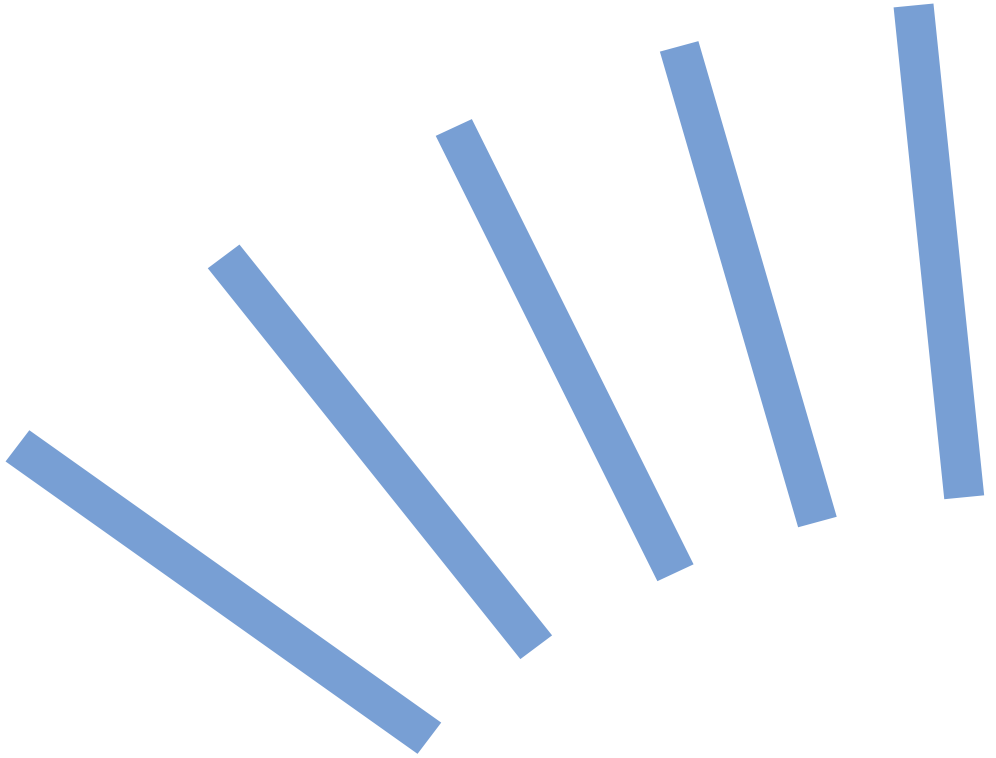
Remata aquí o pleno, non hai máis puntos.

Remata a sesión ás dúas e cincuenta e un minutos da tarde.

RELACIÓN DE DEPUTADAS E DEPUTADOS PROCLAMADOS ELECTOS POR ORDE ALFABÉTICA

1. Álvarez Martínez, Luis Manuel	(S)	39. Pérez Seco, José Manuel	(S)
2. Amigo Díaz, María Encarnación	(P)	40. Pierres López, María Luisa	(S)
3. Antón Vilasánchez, María Ángeles	(P)	41. Pontón Mondelo, Ana Belén	(BNG)
4. Arias Rodríguez, Raquel	(P)	42. Prado Cores, María Montserrat	(BNG)
5. Bará Torres, Xosé Luís	(BNG)	43. Prado del Río, Paula	(P)
6. Blanco Paradelo, Moisés	(P)	44. Prado Patiño, Jesús Miguel	(P)
7. Blanco Rodríguez, Noela	(S)	45. Presas Bergantiños, Noa	(BNG)
8. Burgo López, María de la Concepción	(S)	46. Puy Fraga, Pedro	(P)
9. Cal Ogando, Marcos	(EM)	47. Quintana Carballo, Rosa María	(P)
10. Calvo Pouso, Diego	(P)	48. Quintero Araújo, Paula	(EM)
11. Casal Vidal, Francisco	(EM)	49. Rey Varela, José Manuel	(P)
12. Castiñeira Broz, Jaime	(P)	50. Rivas Cruz, José Luis	(BNG)
13. Chao Pérez, Luca	(EM)	51. Rodil Fernández, Olalla	(BNG)
14. Conde López, Francisco José	(P)	52. Rodríguez Arias, Marta	(P)
15. Cuña Bóveda, María de los Ángeles	(EM)	53. Rodríguez Barreira, María Julia	(P)
16. Díaz Villoslada, Juan Manuel	(S)	54. Rodríguez Estévez, David	(EM)
17. Egerique Mosquera, Teresa	(P)	55. Rodríguez Pérez, Moisés	(P)
18. Fernández Fernández, Raúl	(S)	56. Rodríguez Rumbo, Matilde Begoña	(S)
19. Fernández Gil, César Manuel	(P)	57. Rodríguez-Vispo Rodríguez, Marta María	(P)
20. Fernández Leiceaga, Xoaquín María	(S)	58. Romero Fernández, Cristina Isabel	(P)
21. Fernández Prado, Martín	(P)	59. Rueda Valenzuela, Alfonso	(P)
22. García Míguez, María Ángeles	(P)	60. Salorio Portal, María Soraya	(P)
23. Gómez Salgado, Carlos	(P)	61. Sánchez García, Antón	(EM)
24. González Vázquez, José	(P)	62. Santalices Vieira, Miguel Ángel	(P)
25. Lago Peñas, José Manuel	(EM)	63. Santos Queiruga, Carmen	(EM)
26. Losada Álvarez, Abel Fermín	(S)	64. Solla Fernández, Eva	(EM)
27. Mato Otero, Beatriz	(P)	65. Tellado Filgueira, Miguel Ángel	(P)
28. Miranda Pena, Flora María	(EM)	66. Toja Suárez, María Dolores	(S)
29. Moreira Ferro, Jacobo	(P)	67. Torrado Quintela, Julio	(S)
30. Mouriño Villar, Antonio	(P)	68. Torregrosa Sañudo	(EM)
31. Murillo Solís, María Guadalupe	(P)	69. Trenor López, Gonzalo	(P)
32. Novo Fariña, María Isabel	(P)	70. Varela Suanzes-Carpegna, Daniel Luís	(P)
33. Nóvoa Iglesias, Marta	(P)	71. Vázquez Domínguez, Sandra	(P)
34. Núñez Centeno, Aurelio Alfonso	(P)	72. Vázquez Verao, Paula	(EM)
35. Núñez Feijóo, Alberto	(P)	73. Vega Pérez, Daniel	(P)
36. Otero Rodríguez, Patricia	(S)	74. Vilán Lorenzo, Patricia	(S)
37. Oubiña Solla, Rosa	(P)	75. Villares Naveira, Luis	(EM)
38. Pazos Couñago, José Alberto	(P)		

PARLAMENTO
DE GALICIA

DIARIO DE SESIÓNS DO
PARLAMENTO DE GALICIA

Edición e subscricións:
Servizo de Publicacións do Parlamento de Galicia.
Hórreo, 63. 15702. Santiago de Compostela.
Telf. 981 55 13 00. Fax. 981 55 14 25